Neutral mark.

Södra domsagans val.

Sedan ställningen nu blifvit klargjord, genom lördagens valmöte i Västerås, skulle som kandidater mot hvarandra vid stundande riksdagsval stå grefve Alex. Hamilton och skollärare Johan Forssell. Ett parti »missnöjda», som synas representera »snorken» från bägge partien, ha visserligen annonserat sig ämna vidhålla hr Lundblads kandidatur; men det får väl anses, att detta blir blott en minoritetsagitation, och att de båda hufvudpartiens kandidater erhålla högsta röstetalen, hvem af dem, som än kommer att bli vald.

Således blir frågan: På hvem skola vi rösta — på grefven eller skolläraren? För undertecknad är det icke så svårt, som det måtte vara för »Liberal jordbrukare», att bestämma detta. Det finns ju icke något giltigt skäl, hvarför icke äfven jordbrukarne skulle kunna rösta på en skollärare lika väl som på en grefve. Ser man rätt på saken, undras om icke en skollärare står jordbrukarne närmare och bättre kan bedöma dess önskningar och behof än en grefve, som har andra lefnadsvanor, andra umgängesvänner och andra ekonomiska intressen än allmogen, småbönderna. En verkligt frisinnad jordbrukare bör väl sålunda icke hysa minsta tvekan om hvem han skall gifva sin röst i detta fall.

Då därtill kommer, att skollärare Forssell är en medelålders man, med goda kunskaper, förmåga att yttra sig och har ett i sin ort välkändt namn, hvarpå hans uppställande som kandidat vid mötet i Kolbäck är ett godt bevis, så borde den största enighet kunna bevaras kring denne kandidats namn.

Ett antal nu efteråt framträdande valmän, som förorda Lundblad, voro förut närvarande vid valmötena i Västerås och Kolbäck, men ville då *icke* rösta på honom, utan sökte drifva fram någon annan kandidat. Dessa äro sålunda kanske icke att lita på vid valet, då de möjligen ha andra syften att främja, som väl kommer att visa sig om söndag. Det fattades bara då, att Lundblad skulle få mindre antal röster än antalet undertecknare på den stora spränglistan — sådant kan hända! I alla fall borde dessa betänka sig två gånger innan de gå fram med egen kandidat vid valet, separerande från båda partien, brytande med valmötenas bestämmelser för samverkan omkring en kandidat å ömse sidor. Äro de *liberala*, skola de icke söka på detta sätt hjälpa motpartiet till seger med grefven; äro de *icke* liberala, utan önska de grefve Hamilton vald och icke skollärare Forssell, ja, då äro de ärligast och handla riktigast genom att rösta på grefven!

Hr Lundblad i all ära, men som saken nu gestaltat sig, då han för öfrigt icke vid valmötet i Västerås, där hans hemorts röstägare voro talrikt samlade, fick mer än 14 röster, finns icke skäl att längre hålla på honom vid valet. Ty så pass respektabel man är väl dock hr Lundblad, att han nu, liksom förut, träder tillbaka då han kommit i minoritet och icke står som splittringskandidat, och så pass själfaktning skola väl äfven de valmän, som ifrat för hans kandidatur, äga, att de icke söka vidhålla en sprängningsagitation, hvarpå ingen annan än motpartiet kan ha något att vinna.

Bort således med alla småaktiga personliga klassintriger mellan skollärare och bönder, låtom oss se klart och rakt fram på vårt politiska fält, på våra gemensamma samhällsfrågors lösning i den rätta riktningen. Är den uppsatte kandidaten liktänkande med oss i dessa frågor,

är det en hederlig man, en duglig medborgare, så låtom oss rösta på honom och främja våra egna politiska önskningar! Skollärare *Johan Forssell* är således de liberalas kandidat på söndag! *Också liberal bonde.*

Från Fagersta.

Fastän nu öfverallt i Sverge söndagsarbete afskaffats, så håller man dock i Fagersta fast vid det gamla och vill att arbetarne skola arbeta äfven på veckans sjunde dag.

För några dagar sedan demonstrerade de arbetare, som tillhöra valsverket och ångsmedjan, och meddelade för vederbörande, att de önskade slippa söndagsarbetet. Denna billiga begäran blef dock afslagen.

Nu är ju att märka, att allt handtverk om söndagarne, såvida det ej af mästarne själfva i deras hem utöfvas, är i lag förbjudet. Fagersta bruk skulle ju kunna bötfällas för hvarje söndag, som allmänt arbete bedrifves, hvilket »utan våda kan uppskjutas». Känner man icke till detta lagrum och budord? Där ingen åklagare finns, där faller häller ingen dom!

Men rörelsen emot söndagsarbetet har dock haft med sig, att oron blifvit stor bland arbetarne och att deras ögon blifvit öppnade, så att de se hvad som fattas dem, nämligen *organisation*, en fackförening.

Här skulle blott nu framträda en handlingens man, någon som ville sätta sig i spetsen för organisation, så blefve snart saken klar. Ty sedan arbetarnes begäran om söndagsfrihet afslogs, ha många, många börjat gnugga sömnen ur ögonen. *Z.*